

Sygn. akt IIW 296/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Tomasz Zieliński

Protokolant – po sekr. Sylwia Laskowska, sekr. Anna Rogojsza

w obecności oskarżyciela KPP w G.: asp. szt. Sylwestra Piotrowicz, sierż. szt. Emilii Bałtulis

po rozpoznaniu w dniu 20.11.2017 r., 19.12.2017 r., 16.01.2018 r. sprawy

K. G. zd. R.

córki A. i B. zd. Z.

ur. (...) w E.

obwinionej o to, że:

W okresie od 05 stycznia 2017 roku do dnia 20 lipca 2017 roku w miejscowości W. (...) gmina G. jako właścicielka działki oznakowanej numerem (...) przylegającej do jeziora T., wbrew zakazowi uniemożliwiła dostęp do powierzchniowych wód publicznych w ten sposób, że dopuściła aby ogrodzenie na w/w posesji znajdowało się w odległości mniejszej niż 1,5 metra od linii brzegu jeziora

tj. o czyn z art. 194 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne

1. Obwinioną **K. G.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej wykroczenia zaś kosztami postępowania na podstawie art. 118§2 kpw obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IIW 296/17

UZASADNIENIE

Na podstawie wyników rozprawy głównej sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 08 września 2014 roku Zarząd Zlewni w G. w oparciu o upoważnienie udzielone przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w W. na podstawie art. 156 ust. 2, art. 157 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 roku Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 z późn. zm.) przeprowadził kontrolę gospodarowania wodami dotyczącą grodzienia nieruchomości przy jeziorze T. m.in. na wysokości działki nr (...) położonej w miejscowości W. gmina G., której właścicielką jest obwiniona K. G.. Kontrola miała na celu ustalenie czy możliwe jest przejście wzdłuż jeziora T. w obrębie m.in. działki nr (...). Jest to jezioro należące do systemu W. (...), w którym gospodarka wodna prowadzona jest na podstawie decyzji (pozwolenia wodno prawnego) z dnia 12 stycznia 2001 roku OŚR/O.I.6811/2/01 Wojewody (...) - (...), w której określono poziomy piętrzenia oraz dopuszczalne odpływy z systemu. (...) W. (...) w skład, którego wchodzi jezioro T. stanowią jeziora żeglowne o powierzchni około 308 km⁽²⁾ połączone kanałami o regulowanym poziomie wody, które odbywa się poprzez następujące budowle:

- dwa jazy w W. (...) i (...) w kierunku północnym przez W. do P. poza granice kraju;

- jaz i służę K. na kanale J., jaz K. na kanale Ś. w kierunku południowym przez P. do N..

Jeziro T. jak wszystkie jeziora S. W. (...) jest jeziorem piętrzym. W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że teren w obrębie działki nr (...) przylegającej do wód jeziora T. jest ogrodzony ogrodzeniem trwałym z siatki metalowej, która sięga do samej linii brzegowej i tym samym uniemożliwia swobodne przejście wzdłuż tej linii i dostęp do tych wód. Wskazano również na istnienie w ogrodzeniu furki, która w trakcie kontroli była niespawana. Stan taki potwierdzono na dzień 24 marca 2017 roku ustalając nadto, że w ogrodzeniu zainstalowane są dwie bramki, które są otwarte i można przez nie przechodzić.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie zeznań świadka J. B. (k. 70v) oraz pozostały materiał dowodowy ujawniony w toku przewodu sądowego w postaci: zawiadomienia o popełnieniu wykroczenia k. 1-2, kopii dokumentacji fotograficznej k. 3 i k. 9-10, kopii protokołu kontroli k. 4-8, notatki urzędowej k. 11, pisma Starostwa Powiatowego w G. k. 39-40, odpisu decyzji k. 40-44, pisma Zarządu Gospodarki Wodnej w W. k. 47.

Obwiniona K. G. zarówno na etapie czynności wyjaśniających jak i podczas rozprawy sądowej nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej wykroczenia i skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień (wyjaśnienia obwinionej k. 34v oraz k. 25 w części odczytanej w trybie art. 74§1 kpw).

Sprawcą wykroczenia, którego typ został określony w art. 194 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 roku Prawo wodne (od dnia 01 stycznia 2018 roku w przepisie art. 478 ust. 2 ustawy z dnia 20.07.2017 r. Prawo wodne Dz. U. z 2017 r., poz. 1566) jest każdy, kto grodzi nieruchomość przyległą do powierzchniowych wód publicznych w odległości mniejszej niż 1,5 m od brzegu. Zakaz grodzenia niezbędny do korzystania z prawa powszechnego korzystania z wód wynika z art. 27 pkt 1 wyżej powołanej ustawy z dnia 18.07.2001 r. Prawo wodne (art. 232 ust. 1 obecnie obowiązującej ustawy Prawo wodne) i dotyczy powierzchniowych wód publicznych oraz określa odległość mierzoną od linii brzegu. Wodami publicznymi zgodnie z art. 10 ust. 2 wyżej powołanej ustawy z dnia 18.07.2001 r. Prawo wodne (art. 211 ust. 3 obecnie obowiązującej ustawy Prawo wodne) są wody stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Linia brzegu jest natomiast linią rozgraniczającą grunty pokryte wodami powierzchniowymi od gruntów przybrzeżnych, którą określa się dla cieków naturalnych, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych. Pojęcie to dotyczy zatem naturalnych wód płynących czyli rzek, strumieni potoków, które są ciekami naturalnymi i jezior ale tylko wtedy, gdy są to jeziora przepływowe i ich zwierciadło wody nie jest spiętrzone budowlami piętrzącymi. Zakaz grodzenia nie dotyczy zatem nieruchomości przyległych do kanałów i rowów, które są ciekami sztucznymi oraz jezior, w których naturalna linia brzegu została przykryta zwierciadłem podpiętrzonej wody, gdyż ich linia zasięgu wody nie stanowi linii brzegu (dowód: zeznania świadka J. B. k. 70v; pismo Starosty Powiatowego w G. k. 39; odpis decyzji k. 40-44; pismo Zarządu Gospodarki Wodnej w W. k. 47; porusza m.in. Lucyna Osuch-Chacińska w artykule „Ograniczenia w użytkowaniu gruntów przyległych do wód wynikające z ustawy Prawo wodne – specjalistka w zakresie orzecznictwa administracyjnego w dziedzinie gospodarki wodnej, współautorka Prawa wodnego i przepisów wykonawczych do tej ustawy; patrz również wyrok SO w Suwałkach z dnia 25.10.2016 r. w sprawie IIK 198/16 w szczególności uzasadnienie powyższego wyroku k. 57-62).

Jak wynika z dokonanych przez sąd ustaleń jezioro T. należy do Systemu W. (...) i jest jak wszystkie jeziora do niego należące jeziorem podpiętrzym, w którym zasięg wody nie stanowi linii brzegu, co uniemożliwia określenie odległości 1,5 m od tej linii, gdyż nie jest możliwe jej ustalenie. Nie oznacza to, że obwiniona budując ogrodzenie może przekraczać granice własności nieruchomości. Grunt pokryty śródlądowymi wodami powierzchniowymi stanowi własność właściciela tych wód. W przypadku jeziora T. właścicielem tym jest Skarb Państwa.

O ile zatem obwiniona swoim zachowaniem z powodów, które wskazano wyżej nie popełniła zarzucanego jej wykroczenia, co mając na uwadze sąd niewinął ją, o tyle jeżeli budując ogrodzenie naruszyła granice i część wybudowała na nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa, jako właściciel tego gruntu Skarb Państwa może skorzystać z przysługującego mu roszczenia o przywrócenie stanu zgodne z prawem i zaniechanie naruszeń na podstawie (art. 222§2kc).

W związku z uniewinnieniem obwinionej od popełnienia zarzucanego jej wykroczenia za bezprzedmiotowe uznać należy rozważania wynikające z przepisu art. 2§1kw dotyczące obowiązywania w czasie orzekania ustawy innej niż w czasie popełnienia zarzucanego czynu.

Kosztami postępowania na podstawie art. 118§2kpw obciążono Skarb Państwa.